

שוב אני דופק

שוב אני דופק היום על שערים נעולים.

ומושיע לי שם אחד, רק אחד.

בשורה אין לי עוד, ודמיתי עדיו נגרת

ולבדי אני דופק הפעם, באתי לבד.

שוב אני מתרפק מביש לפני כסא דין.

נפחד מצלו של מחר, נרעש מפורענות היום

שמים מעל לראשי יוקדים בקצף רב,

בחלל תבל מתנכרת, אני נצב לבדי יתום

אחים לי היו, כלה בם אבדון חציו.

אחים לי היו, עתה לי נשאר רק זכרם.

הנה האש, ראו, נפשם בה עדיו מפרקסת,

עדה אדמה, ראו, זה שם נבט קברם.

אחים לי היו, עתה אינם לי עוד.

אהיה נא נר לנשמתם, נוגה ידלק בדמי..

אלם יעמוד בתפלה, וללא מילים יזעק:

עם מי השארתני, רבון העולמים, עם מי ?